

Egyéves lett a vak pár szeme fénye

BAKOS ANDRÁS

2009.07.13. 12:00

Szegvár - A sajtót is megkínálta első születésnapjából a szegvári Magyar Bianka. A vak házaspár látó gyermekének szemét rendszeresen ellenőrzik az orvosok. A születésnap buli nem az újságok és a televízió jelenléte miatt volt érdekes esemény, hanem azért, mert látszott: a szülők - Dénes és Júlia - a látó emberek számára is példaértékűen rendezik saját életüket.

Egy tál dödölle - nyilatkozta lapunknak mosolyogva, szülei, nagyszülei biztatására Magyar Bianka, aki Szegváron lakik, a Sárallás utcában, egyéves, és szemlátomást szereti a nagy családi összejöveteleket. Az sem feszélyezte, hogy egy kamera és két fényképezőgép dolgozott születésnapjából a körül. Nem szokás egyéves születésnapra meghívni a megyei újságot, a legnézettebb kereskedelmi televíziót és a legnagyobb példányszámú országos napilapot, de Bianka szülei, Magyar Dénes és Júlia úgy döntöttek, ezzel a meghívással köszönik meg azt a nyilvánosságot, figyelmet, amely az elmúlt években életüket kísérte, többek között lapunk, valamint a Blikk és az RTL Klub révén.

A szülők 2006 augusztusában házasodtak össze. A budapesti lány és a szegvári fiatalember is látássérült. Júlia farkasvakságban szenved, Dénes szeme pedig születésekor sérült meg. Nemcsak ezért volt hírértéke annak, hogy egymásra találtak, hanem azért is, mert példaértékű, ahogyan a család támogatásával, de elsősorban egymást segítve elrendezték az életüket. Beszámoltunk arról, hogyan tanulnak az érettségire, áthidalva minden nehézséget; hogy otthon Júlia apja és Dénes anyja lakik velük. Írt az újság róluk akkor is, amikor megszületett a kislányuk, Bianka - aki lát, nem örökölte édesanyja betegségét. Szemét rendszeresen ellenőrzik az orvosok, és semmilyen rendellenességet nem találtak.

Hírlevél feliratkozás

Értesülni szeretnék a napi friss helyi hírekről! E-mailemre levél érkezik, amelyben megerősítem a feliratkozást.

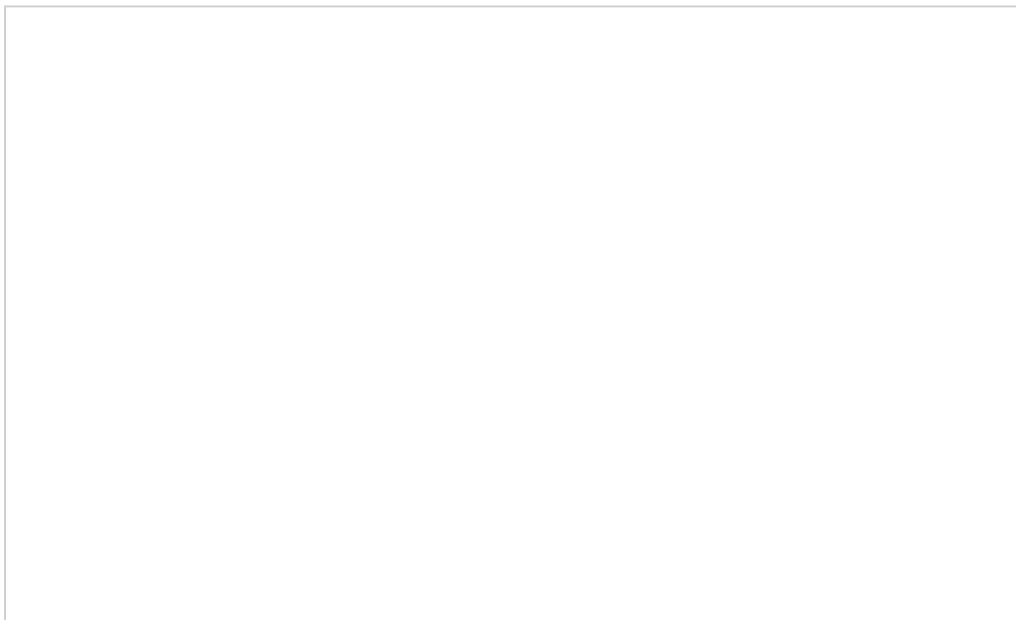
[Milyen a legutóbbi hírlevél?](#)

Boldog pillanat: az egyéves Bianka szüleivel, Magyar Dénessel és Júliával, háttérben a nagymama, Dénes édesanyja. Fotó: Tésik Attila

- Megegett, azt hallottuk vissza a faluban, hogy mi anyagilag sokat nyertünk azon, hogy szerepeltünk - mondta Júlia. - Ez persze nem igaz, de nagyon rosszlesett. Így, ami a nyilvánosságot illeti, felemásak a tapasztalataink. Viszont ismeretlenek is megkerestek, üzentek nekünk, és az a rokonszenv, ami így felénk árad azóta is, nagyon sokat jelent nekünk.

Magyarék természetesen kezelik a nyilvánosságot, sokan tanulhatnak tőlük. A születésnap buli a hagyományos parasztház udvarán nem lett másmilyen attól, hogy a sajtó is jelen volt. A sörsátor alatt asztalok, padok, többféle sütemény, szegvári fonott kalács is, a rokonok kínálgatták a barátokat, észrevétlenül összetegeződött mindenki a háziakkal. Júlia édesapja, Szénási András finom pálinkát hozott elő a házból, az üvegre rá volt írva: „nem gyereknek való”. A ház oldalában, szélvédett helyen a barátok Héring Józseffel az élen sörözgetve főzték a bográcsos babgulyást. A porta sarkában fóliával fedett kis sátorban áll a tűzifa, hogy el ne ázzon, a kerten pedig látszik, hogy pontosan ugyanúgy művelik, ahogy erre szokás - és szükség van mindenre, ami megterem benne. Az ebédhez a kislány fodros fehér ruhába öltözött, a fotóriporterek családi csoportképet állítottak be, majd a gyertyával fényképezték Biankát, aki pontosan tudta, mit kell tennie, mert egyszer csak belelépett a tortába. „Ez lesz a tata része” - mondták nevetve a keresztszülők.

Bianka fodros ünnepelőben szaladt édesanyjához.
Fotó: Tésik Attila

A jövő? Bianka szülei gyerekkoruk óta úgy nőttek föl, hogy természetesnek vették, nem látnak. A kislány számára ugyanilyen természetes lesz már kicsi korában, hogy segítenie kell a szüleit, a kezük ügyébe tesz mindent, amire szükségük lehet. Valószínűleg az átlagnál türelmesebb lesz, odafigyel másokra, tudja, mit jelent, hogy jól csak a szívével lát az ember. Ő ezt tanulja itthon.

Kutyák, állandó szolgálatban

Életnagyságú plüsskutyát hozott ajándékba Biankának a szentesi főállatorvos, Dobos András. Az ajándék megszólalásig hasonlít Luckyra, Júlia vakvezető kutyájára. Magyarék négy kutyussal élnek együtt, ezek közül Lucky és Zorán létfontosságú számukra. Dénes elmesélte, hogy nemrég Szentesen, egy átkelőhelyen lelépett a járdáról, az arra haladó autós azonban nem állt meg. - Zorán azonnal nagyot rántott a kezemen, nem éppen finoman, de hát ez a dolga, vigyáz rám - mondja a gazda. A család jól bánik a kutyákkal, ennek látható jelei vannak. Ezekről beszél Dobos András, aki gyakori vendég itt, mindkét kutyát műtötte már: Zoránnak és Luckynak is volt hályog a szemén. - A vakvezető kutyák érzik a felelősségüket, kiképzés közben például a stressz némelyiket ugyanúgy megbetegíti, mint a menedzsereket - mondja az állatorvos. Dénesék kutyái egészségesek, és még évekig szolgálják gazdáikat.